

Jordi Virallonga, *Hace triste*

“... Quiero ser recuerdo de un tiempo,
quiero ser, de un momento, el olvido.”

⇒ L'autor

Jordi Virallonga (Barcelona, 1955), poeta, crític i traductor, és catedràtic de Filologia Espanyola de la Universitat de Barcelona i cofundador i president de l'Aula de Poesia de Barcelona des de l'any 1989.

Des del 2001 és el coordinador del Club de Lectura de Poesia que organitza la Biblioteca Guinardó-Mercè Rodoreda, a on també dirigeix el cicle poètic “De Pensament, Paraula i Obra” des del 2002.

Com a crític col·labora amb diversos diaris i revistes. De la mateixa manera, també és convidat a participar a diferents festivals, trobades, conferències, jornades, etc. relacionades amb la poesia tant a Europa com a Llatinoamèrica.

Com a traductor ha traduït al castellà als poetes portuguesos Herberto Helder, Luis Quintàis, José Jorge Letria i Luiza Neto Jorge; als italians Eugenio Montale i Gaetano Longo; i als catalans Jacint Verdaguer i Salvat Papasseit entre d'altres.

Part de la seva obra poètica ha estat traduïda al francès, anglès, portuguès, romanès, macedoni i danès.

⇒ L'obra

La poesia de Jordi Virallonga està farcida de molts *jocs* que conviuen en el poeta i que unes vegades dialoguen i unes altres s'enfronten, amb la paraula com a arma llancívola. Aquest joc de miralls fa que sigui una poesia sincera, que el deixa voluntàriament al descobert i desvela al lector la seva tendresa, i alhora li serveix a ell com a confessor indiscret.

Les intencions de la poesia de Jordi Virallonga -de la mateixa manera que alguns dels temes més recurrents- són properes, tangibles, directes com si ens mirés als ulls, no intenta posar barreres davant del lector enredant-lo amb derives filosòfiques o equacions matemàtiques, no pretén donar lliçons. En canvi, l'ofereix la seva màxima intimitat en forma d'emocions, por, ràbia, necessitats afectives... Però ho fa sense exhibicionismes ni cursileries per una banda i sense voler fer pena ni dramatitzar per una altra. Tot al contrari. Molts dels seus poemes tenen un to distès, irònic, amb una solemnitat vehement,

fugint de cap grandiloqüència buida. Però són aquestes, una ironia i una vehemència totalment intencionades que Jordi Virallonga utilitza en defensa pròpia, sobretot en els seus poemes d'amor.

Sense ser un poeta amorós és ben cert que l'amor apareix a la poesia de Jordi Virallonga d'una manera casi constant als seus poemaris, fet que queda palès a *Saberte* (1982) i a *Crónicas de Usura* (1996). És un amor amb diverses accepcions, que s'ofereix a la carn i al desig però també a la vida, a l'amistat, a un matí o a una tarda plujosa de diumenge.

Com va dir Julio José Ordovás, *arreatado y mordaz, desgarrado y tierno, muy moderno y muy antiguo, Virallonga es uno de esos poetas que, aunque se desdoblén en varios personajes, son siempre ellos mismos, entre otras cosas porque son dueños de una mirada, de una voz y de un mundo propios e inconfundibles.*

Virallonga, Jordi. *Hace triste*. Barcelona: DVD Ediciones, 2010.

A *Hace triste*, el seu últim poemari, Jordi Virallonga fa un exercici de sinceritat enrabiada, mostrant una actitud de denúncia enfront els poderosos a nivell social, polític i econòmic. És rebel·la contra les injustícies i el cinisme que envolta i dirigeix la societat actual i que, directament, afecta als ciutadans en forma de prohibicions, amenaces, multes, pors, etc. Enfront d'aquest fet, els seus poemes esdevenen resistència i alternativa a aquesta societat podrida, i irradien vitalitat i esperança.

I Jordi Virallonga ho expressa amb un llenguatge directe, col·loquial, apropant-se a les veus del carrer, utilitzant a vegades paraules malsonants, i amb una ràbia i una tristor fruit de la decepció i desencís que pateix, que sent, que viu. I ho transmet al lector d'una manera propera, com si estiguessin mantenint una conversa de tu a tu en confiança.

⇒ Bibliografia a la xarxa de biblioteques

Poesia:

- ☞ *Saberte*. Barcelona: Laertes, 1982. **P 834 Vir**
- ☞ *Perímetro de un día*. Barcelona: Laertes, 1986. **P 834 Vir**
- ☞ *El perfil de los pacíficos*. Madrid: Libertarias/Prodhufi, 1992. **P 834 Vir**
- ☞ *Crónicas de usura*. San Sebastián: Kutxa, 1996 ; Barcelona: Plaza & Janés, 1999. **P 834 Vir**. Premi Ciudad de Irún 1996.
- ☞ *Llevarte el día a casa: antología poética*. Málaga: Ayuntamiento de Málaga, 2000. **P 834 Vir**

- ☞ *Poemas de Turín*. Barcelona: Lumen, 2001. **P 834 Vir**
- ☞ *Todo parece indicar*. Madrid: Hiperión, 2003. **P 834 Vir**. Premi València Alfons el Magnànim 2003.
- ☞ *Sol de sal. La nueva poesía catalana*. Barcelona: DVD, 2003. **P 834 Vir**
- ☞ *Hace triste*. Barcelona: DVD Ediciones, 2010. **P 834 Vir**.
- ☞ *Il profilo dei pacifici/Le poesie di Torino*. Alessandria: Edizioni dell'Orso, 1992. Traducció de Franca Manzini. **P 834 Vir**.
- ☞ *Cronache d'Usura*. Pasion di Prato: Campanotto, 1999. Traducció de Gaetano Longo. **P 834 Vir**.
- ☞ *Quanto sei de mim*. Lisboa: Teorema, 2001. Traducció de Carlos da Veiga Ferreira. **P 834 Vir**.

Assaig:

- ☞ *José Agustín Goytisolo, vida y obra*. Madrid: Libertarias/Prodhufi, 1992. **834.3(Goy) Vir**
- ☞ Goytisolo, José Agustín. *El ángel verde y otros poemas encontrados*. Madrid: Libertarias/Prodhufi, 1993. Edición crítica de Jordi Virallonga. **P 834 Goy**

